

XII Art Naif Festiwal

Międzynarodowy Festiwal Sztuki Naiwnej jest wydarzeniem cyklicznym, dzięki któremu na dwa wakacyjne miesiące postindustrialne wnętrza Galerii Szyb Wilson w Katowicach zapełniają się pełną kolorów, optymizmu sztuką artystów nieprofesjonalnych z całego świata (także z Polski), sztuką płynącą „prosto z serca do serca”. Art Naif Festiwal organizowany przez Fundację Eko-Art Silesia oraz Galerię Szyb Wilson już od dwunastu lat, a z roku na rok przyciąga coraz większe grono miłośników sztuki naiwnej (podczas zeszłorocznej edycji Festiwalu Galerię odwiedziło około 40 000 osób). Na wystawie zaprezentowanych jest około 1.500 prac (malarstwo, rzeźba, ceramika, witraże, mozaiki) stworzonych przez ponad 400 artystów z 46 krajów.

Szczegółowy program znajduje się na stronie: www.artnaiffestiwal.pl
<https://www.facebook.com/events/271679873762098/>

Sacrum - profanum

Współczesna rzeźba ludowa województwa łódzkiego

Tradycyjna rzeźba wyrosła z pobożności ludowej i obejmowała niemal wyłącznie te-matykę sakralną. Była tworzona przez świątkarzy wiejskich bądź pochodzących z małych mia-steczek na potrzeby ich macierzystego środowiska, zgodnie z lokalną tradycją i występującymi w niej wzorcami ikonograficznymi. Chrystus i Matka Boska – to postacie najważniejsze w katolicyzmie, mające w tradycji ludowej najwięcej siły duchowej, stąd poświęcono im większość rzeźb. Najczęstsze wzory ludowej rzeźby sakralnej to Chrystus Frasobliwy, Ukrzyżowany, Upadający pod krzyżem, a także Matka Boska z Dzieciątkiem i Pieta. Z postaci świętych najbardziej popularne wizerunki to św. Florian, św. Jan Nepomucen, św. Antoni, św. Barbara i św. Józef. To, co stanowiło o sile i wartości rzeźby ludowej, to uczłowieczenie boskich i świętych postaci.

Rozkwit rzeźby ludowej przypada na wiek XVIII i XIX, w tym czasie była ona zjawiskiem powszechnym. Jej powolne zanikanie spowodowały przemiany cywilizacyjne i kulturowe, czego efektem było pojawienie się manufakturowych figurek z gipsu.

Motywy świeckie w twórczości ludowej nieco liczniej pojawiły się w okresie między-wojennym, natomiast w pełni weszły do niej dopiero po 1945 roku. Są to rzeźby obrazujące życie na wsi, zwierzęta domowe, ptaki, a także postaci historyczne. Niemały wpływ na tema-tykę prac miały i zresztą wciąż mają – ogłaszane konkursy, przeglądy i ekspozycje.

Rzeźba drewniana, tak charakterystyczna dla naszej tradycji, to współcześnie wciąż żywe zjawisko. Reprezentuje różnorodność wzorów, wiele odmiennych sposobów interpretacji, jak również bogactwo form. Cechą szczególną tej dziedziny jest trwanie form sięgających przeszłości; artyści dobrze się czują w kręgu tradycyjnych motywów. Odnosi się to również do rzeźbiarzy ludowych i nieprofesjonalnych z województwa łódzkiego. Sacrum zajmuje wciąż ważne miejsce w ich realizacjach plastycznych i zdaje się być niewyczerpanym źródłem inspiracji.

Proponowana wystawa niesie treści, które – mamy nadzieję – przemówią do wrażliwości odbiorców.

Ekspozycja zrealizowana przez Łódzki Dom Kultury